

MEDITACIJA O MARIJI

fra Ivan Grubišić

Pitali su mudraca, koji je trenutak čovjekovog života najbitniji, koji je najbitniji čovjek kojega u životu susreće i koje je djelo u životu najnužnije.

Odgovor je glasio: Najbitniji trenutak uvijek je sadašnjost, najbitnija osoba uvijek je baš ona koja se nalazi nasuprot tebe, a najnužnije djelo uvijek je ljubav.“

Meister Eckhart (1260-1328)

Tri ključne riječi su: sadašnjost, osoba i ljubav. Ako ćemo ovo pravilo primijeniti na molitvu krunice, ali i na svaku drugu molitvu, jer svaka molitva je odnos sa osobom, onda je važno da svoje misli okupimo u sadašnjosti trenutka molitve, da ne lutamo mislima po prošlosti, budućnosti, nego da svu svoju pažnju i ljubav usmjerimo na osobu koja stoji pred nama, a to je presveta Bogorodica. Dogodi se da naša molitva postane poput pisma koje pišemo dragoj osobi, mislima smo povezani s tom osobom i govorimo joj svoje nakane i poteškoće. Rekao bih da i na taj način iskazujemo svoju ljubav prema Mariji, kao da joj upravo pišemo pismo, a ne da govorimo osobi koja se stvarno nalazi pred nama, koja nas promatra i koja želi ući u prisan odnos s nama. Nedostaje ljubavi u našoj molitvi, nedostaje onaj zanos koji proizlazi iz razmjene ljubavi i duhovnog sjedinjenja sa jednom konkretnom osobom, ovdje i sada. Tek kada postanemo svjesni da stojimo

pred živom prisutnošću presvete majke Božje, tek kada se ponizimo pred njezinim veličanstvom i kada joj govorimo onako kako bismo to činili da je sada vidimo svojim fizičkim očima, tek tada možemo reći da molimo jer molitva je odnos, a ne poštar naših riječi. Jedno je misliti na nekoga čovjeka, a drugo je biti u odnosu s nekim čovjekom.

U Pjesmi nad Pjesmama čitamo redak: „tvoja ljubav bolja je od vina“. Naše kušanje Gospodinove i Gospine prisutnosti možemo slikovito usporediti kušanjem najplemenitijeg vina u našim čašama. Malo tko može razlikovati fine nijanse koje se skrivaju iza sličnog okusa koji je vinu svojstven. Ono što je profesionalni kušač vina, to bismo trebali biti mi kršćani na duhovnom području, na području molitve, no često puta smo poput neiskusnih kušača vina koji zure u svoje čaše i ne znamo što pijemo. Štoviše, razlog nije u tome što bi molitva krunice bila monotona i dosadna, nego je dosada u nama poput oporosti jezika neuvježbanog kušača vina.

U svakoj umjetnosti i svakoj ljepoti očituje se načelo: potrebna je vježba da bismo stvarno uživali i otkrili ono što se krije pod površinom. Ako jedna sveta Terezija Avilska tvrdi: „da nema te stvari materijalne ili duhovne koja se ne može izmoliti krunicom“, onda bismo mi trebali biti dovoljno ponizni i priznati svoju neprofesionalnost na području molitve u odnosu na nju.

Gospa želi da nam postane toliko prisna, toliko poznata, da više o njoj ne moramo

razmišljati, nego da potpuno uronimo u Otajstvo, koje nam je već poznato, dok ona odzvanja i djeluje iz pozadine. Upravo tu leži smisao ponavljanja. Ponavljanja su vrata u dubinu i ponavljanje nam daje sigurnost jer znamo što slijedi i zato se lakše prepuštamo i otvaramo. Sjetimo se ovdje još jednom kušača vina. Tek ponavljanjem i kušanjem istoga vina, možemo razabrati one fine nijanse koje daju veliku vrijednost vinu. No zato je potrebno biti u sadašnjosti, biti ovdje s Marijom, ljubiti Mariju i ljubiti molitvu, kako bismo razabrali ono što nam je dosad promaklo, čega još nismo svjesni.

Dopustimo zato Majci Božjoj, koja je posrednica svih milosti Božjih, da nas preobrazi u molitelje po srcu njezina Sina, da nas nanovo rodi za svoga Sina, da nas odgoji u ratnike svjetla kojima je oružje molitva. Dopustimo da nas dovede do dubljeg iskustva molitve koja će preobraziti naš život i učiniti nas sposobnima da budemo kreposni i sveti kao što je On svet jer, kao što kaže jedan poznati teolog: „Kršćanin budućnosti će biti mistik, mistik sa osobnim iskustvom ili ga neće biti.“